

בידיה להשכר משלטונם אלה
ואלה.

בא ראה, הרי נאמר שכל עשר
המכות שעשה הקדוש ברוך הוא
במצרים, הכל היה יד אחת,
שהשמאל כלולה בימין. שעשר
האצבעות כלולות זו בזו, פנגד
עשר אמירות שהקדוש ברוך הוא
נקרא בהם אחר כך. פנגדו של הכל
זה של הים חזק וגדול ושולט, כמו
שנאמר והאחרון הכביד. זהו
שכתוב מרפבת פרעה וחילו ירה
ביום וגו'. ולעתיד לבא עתיד
הקדוש ברוך הוא להרג אוכלוסים
וקונטרנטין וקלטירולסין
שכתוב (ישעיה סג) מי זה בא מאדום
חמוץ בגדים מבצרה.

מרפבת פרעה וחילו ירה ביום. רפי
יצחק פתח, (ירמיה י) לקול תתו המון
מים בשמים ויעלה נשאים מקצה
הארץ ברקים למטר עשה ויוצא
רוח מאצרתיו. הרי שנינו, שבעה
רקיעים עשה הקדוש ברוך הוא,
ובכל רקיע ורקיע כוכבים קבועים
שרצים בכל רקיע ורקיע, ומעל
כלם ערבות.

וכך רקיע ורקיע הלוכו מאתים
שנה, ורומו חמש מאות שנה, ובין
רקיע לרקיע חמש מאות שנה.
והערבות הנה הלוכו בארפו אלף
וחמש מאות שנה, ורחבו אלף
וחמש מאות שנה, ומזיוו מאירים
כל אותם רקיעים.

והרי שנינו, מעל לערבות רקיע
החיות. הפרסות של החיות
הקדושות ורומם - ככלם. מעליהם
קרטלי החיות ככלם. שוקי החיות
ככלם. ארפכי החיות ככלם. ירכי
החיות ככלם. עגבי החיות ככלם.
וגוף החיות ככלם. כנפיהם ככלם,
והצנאר שלהם ככלם. ראשי

דחיות, ככלהו. ירכין דחיות, ככלהו. עגבי דחיות, ככלהו. וגופא דחיות

בידהא, לאתברא משולטניהון, אלין ואלין.
תא חזי, הא אתמר דכלהו עשר מחאן דעבד
קדשא בריך הוא במצרים, פלא הוה ידא
חדא, דשמאלא אכליל בימינא. דעשר
אצבעאן פלילין דא בדא, לקבל עשר אמירן,
דקודשא בריך הוא אתקרי בהו לבתר.
לקבליה דכלא האי דימא, תקיף ורב
ושליטא. כמה דאת אמר, (ישעיה ח) והאחרון
הכביד. הדא הוא דכתיב מרפבות פרעה
וחילו ירה ביום וגו'. ולזמנא דאתי, זמין
קדשא בריך הוא לקטלא אכלוסין
וקונטרנטין וקונטריריסין וקלטירולסין
דאדום הדא הוא דכתיב, (ישעיה סג) מי זה בא
מאדום חמוץ בגדים מבצרה.

מרפבות פרעה וחילו ירה ביום. רפי
יצחק פתח, (ירמיה י) לקול תתו המון
מים בשמים ויעלה נשאים מקצה
הארץ ברקים למטר עשה ויוצא
רוח מאצרתיו. הוא תנינו, שבעה
רקיעין עבד קדשא בריך
הוא, ובכל רקיעא ורקיעא ככבין קביעין,
ורחטין בכל רקיעא ורקיעא, ולעילא מפלהו
ערבות.

וכך רקיעא ורקיעא בהלוכו מאתן שנין,
ורומיה חמש מאה שנין. ובין רקיעא
ורקיעא, חמש מאה שנין. והאי ערבות
הלוכו באורכיה, אלף וחמש מאה שנין.
ופותיה, אלף וחמש מאה שנין, ומזיוא
דיליה, נהרין כל אינון רקיעין.

והא תנינו, לעילא מערבות, רקיע דחיות.
פרסות דחיות קדישין ורומהון,
ככלהו. לעילא מנהון קרטולין דחיות
ככלהו. שוקי החיות, ככלהו. ארפובין

דחיות, ככלהו. ירכין דחיות, ככלהו. עגבי דחיות, ככלהו. וגופא דחיות